

De Wildenborcher

Februari 2009

"Beste buurtgenoten"

Schaatsen, daarmee begint dit jaar al goed.....

Op 1 januari 2009 kunnen we volop tochtjes te maken op de gracht rond kasteel de Wildenborch. Kinderen hoefden zich niet te vervelen, schrijft Femke.....

De hele week wonen we hier in een "kerstkaartenlandschap", overal waar je kijkt is ijspret. Sneeuw en rijp op de bomen, met de zon er bij liggen de boerderijen in een idyllisch landschap. Wat een voorrecht om in zo'n omgeving te mogen wonen....!

Op het ijs kon je elkaar ontmoeten, je merkt dan de onderlinge betrokkenheid als burens. Je hoort van elkaar, je merkt dat de Wildenborchers met elkaar meeleven in perioden van vreugde om iets samen te vieren, maar ook in perioden van zorgen en verdriet.

Zoals Frieda te Lindert ook zei op de gezellige en drukbezochte nieuwjaarsreceptie in de Kapel: "we hebben hier vorig jaar véél meegemaakt....."

Ze sprak de wens voor ons allen uit: "VEEL HEIL EN ZEGEN" voor het komend jaar.

Meeleven, dat doen we met Gea van Dommelen, redactielid van de Wildenborcher.

De ziekte neemt veel krachten weg, toch heb je bijgedragen aan dit nummer en ben je er betrokken bij. We realiseren ons goed dat de Wildenborcher een mooi blad is geworden dankzij jouw aanzet en inzet, Gea.

De oproep (op de nieuwjaarsreceptie) naar uitbreiding van redactieleden heeft een aantal aanmeldingen tot gevolg gehad en bij het maken van dit nummer kwam ook hulp. Heel Fijn..... Hieruit blijkt dat de Wildenborcher een blad van ons allemaal is.

Reinier Klein Brinke is nu al volop als redactielid betrokken en zal dit voortzetten.

Met de overige aangemelde personen gaan we praten na het afronden van dit nummer.

U kunt een uitgebreid verslag lezen van opening van de bijzonder geslaagde nieuwgebouwde Kapel. We lezen er van alles over, de middag- en de avondbijeenkomst, alle ingekomen en de uitgaande blijken van waardering, waarbij een grote verrassing het "Hans Ezermanplein" is. Hans bedankt ons allemoale hiervoor.....

Het is bijzonder dat hier zovéél verenigingen actief zijn, maar deze kunnen niet voort als er geen nieuwe leden bij komen. Dus neem eens een keertje de proef en bezoek één van hun bijeenkomsten om te zien of het wat voor u is. De schietvereniging nodigt vooral ook vrouwen uit en de volksdansgroep zou heel graag jongeren erbij hebben.....

Natuurlijk komt u ook alle bekende rubrieken weer tegen. Leest u zelf maar. Let vooral op het schoonmaakrooster van de Kapel. Als reserve staan nu twee mannen op de lijst.

Bert Scova heeft voor één keer afgemeld maar schrijft de volgende keer weer. Om toch wat over de geschiedenis van hier te lezen verwijzen we u naar "Herinneringen van toen", een beetje nostalgie van de goede oude tijd in en rondom de laatste winkel in de buurt....

"Een greep uit het leven van" een paar genietende Wildenborchers, die in de tuin een aardige dagtaak hebben.

De tuinen van De Wildenborch: een groot vier jaren plan, de openstellingen, en.... reserveer 9 mei maar om rond te wandelen en de plantjesmarkt te bezoeken. Jennine heeft voor "de buurt" een bon voor gratis toegang toegevoegd.

Deze keer schrijft een heel bijzondere correspondentente. Ze is nog jong maar erg opmerkzaam. Ze wandelde een deel van de winterwandeling mee. U kunt in de komende nummers nog vaker van haar stukjes genieten....

Wij wensen u veel leesplezier met deze eerste Wildenborcher van 2009.

Joke Wiltink,
namens de redactie, die deze keer bestond uit uit:
Gea van Dommelen, Ben Godtschalk, Reinier Klein Brinke, Joke Wiltink.

Wie een bijdrage wil leveren voor de volgende editie mag deze inleveren vóór 1 april. Dit is geen grap, dus klim in uw pen!
Inleveren bij:

Joke Wiltink   tel.(0575) 55 67 48   e-mail wiltwess@hetnet.nl
Reinier KleinBrinke   tel.(0575) 55 65 12   e-mail reinierkleinbrinke@planet.nl

---

Verhuur Kapel

Wanneer u de Kapel wilt huren, neem dan contact op met Frieda te Lindert (0575) 55 67 26.

De dag waarop u de Kapel heeft gehuurd, kunt u de sleutel afhalen bij de fam. Ezerman, Wildenborchseweg 16. Hier levert u de sleutel ook weer in.

Bijdrage Wildenborcher

Steun ook in 2009 de uitgave van De Wildenborcher.
Maak een vrijwillige bijdrage over op bankrekening
3664.12.353 ten name van Kapel Wildenborch

Schaatsen

Lekker schaatsen op natuurijs. Ja, dat wil iedereen wel. Dus toen Daisy, Björn, Beau onze hond en ik rond de middag gingen kijken of er op de sloot ijs lag -en dat er bleek te zijn- snap je wel dat we er gelijk op gingen (ook al gaan laarzen niet zo goed als schaatsen). We hadden onze schaatsen nog niet mee dus ging Daisy ze ophalen. Haar eigen noren, Björns houtjes en mijn kunstschaatsen. Na een tijdje kwam Bennie ook nog even kijken. Toen we minstens een half uur hadden geschaatst gingen we terug naar huis. Om wat te eten. Onze tante Dympna belde nog of zij ook kon komen schaatsen met ons kleine neefje Ilkar. Dat was goed dus even later kwamen zij ook nog. Ilkar sliep nog, dus we stelden schaatsen nog even uit. Om de tijd van het wachten in te korten probeerden we of hij zijn net gekochte schaatsjes paste. Toen hij na een tijdje wakker werd, gingen Ilkar, Dympna, Bennie, Björn, Daisy en ik naar de sloot. We waren toen de rest van de dag zoet met: schaatsen, ons Ilkar trekken als hij op de slee zat, anderen trekken als ze op de slee zaten, uitzoeken hoe je het mooiste kon schaatsen, over bruggetjes heen klimmen en zulke dingen. Toen we geen zin meer hadden in schaatsen, gingen we terug naar huis. Het gaat niet over schaatsen wat we toen gedaan hebben, dus dat hoeft ik dan ook niet te vertellen.

De dagen erna gingen we alleen nog maar op de gracht schaatsen. Zonder bezoek hoor. Dat ging eigenlijk wel goed. Alleen ben ik een keer in een wak geschaatst en een keer heel hard gevallen. Zo hard dat de afdruk van een stukje van mijn bril in mijn hoofd staat (je ziet het al bijna niet meer hoor!!) verder waren er heel veel kinderen. Dus **kinderen** hoefden zich niet te vervelen.

Van uw verslaggever(tje): Femke Wisman

Nieuwjaarsreceptie

Vrijdagavond 9 januari was het een gezellige bedoening in de Kapel. Ruim 120 mensen kwamen naar de nieuwjaarsreceptie om elkaar het allerbeste te wensen voor 2009. Nadat iedereen zich de koffie met oliebol goed had laten smaken en er heel veel handen waren geschud, opende Frieda de avond. Zij keek met gemengde gevoelens terug op het voorbije jaar. Er zijn veel mooie momenten om aan terug te denken, maar ook werpen trieste gebeurtenissen een schaduw over het voorbije jaar. Frieda wenste iedereen voor 2009 veel Heil en Zegen.

De nieuwe Kapel, waar we allemaal zo blij mee zijn, moet natuurlijk ook schoongemaakt worden. Er werd een oproep gedaan om het team van schoonmakers uit te breiden. Twee keer per maand krijgt de Kapel een schoonmaakbeurt en hoe meer vrijwilligers hoe minder vaak men aan beurt is. Dezelfde avond nog hebben meerdere mensen hun hulp aangeboden. Geweldig!

De grote zaal zal een nog wat 'warmere' uitstraling krijgen. Het idee is ontstaan om op de zijwand twee grote panelen aan te brengen met foto's van vroeger. Wie heeft er nog foto's waarop Wildenborchers, gebouwen, bijzondere gebeurtenissen, werken op het land of noem maar op staan afgebeeld. Uw foto's graag inleveren bij Frieda. Er wordt een nieuwe afdruk van gemaakt, het origineel ontvangt u terug.

Herman en Gerda Wezinkhof, die naast al het andere werk voor de Kapel gedurende vele jaren ook de verhuur hebben geregeld, hebben anderhalf jaar geleden aangegeven hiermee te willen stoppen. Zij werden door Frieda bedankt en kregen een mooi gevulde plantenbak aangeboden. Voor de overige activiteiten van de Kapel blijven Herman en Gerda gewoon van de partij!

De penningmeester, Reinier Klein Brinke, presenteerde de (voorlopige) jaarcijfers over 2008. Voorlopige cijfers, omdat er nog geen kascontrole had plaatsgevonden. Inmiddels hebben de heren Wim Beens en Theo Gremmer de boeken gecontroleerd. Zij spraken hun waardering uit voor het werk van de penningmeester. Er zijn geen afwijkingen geconstateerd en beide heren hebben de stukken voor akkoord ondertekend. Wim Beens zal ook volgend jaar deel uitmaken van de kascommissie, nieuw is Rob Holsbeeke.

Na dit officieel gebeuren was het tijd voor amusement. Veel artiesten kwamen langs in de playbackshow. Op de volgende pagina ziet u een overzicht van de artiesten die hebben opgetreden.

Voor volgend jaar is er al weer veel belangstelling. Ben jij er dan ook bij? Geef je tijdig op bij Frieda te Lindert en ervaar hoe leuk het is!

Artiesten Playbackshow

Henk Wijngaard:
Met de vlam in de pijp

Dolly Dots:
She's a liar

Guus Meeuwis:
Het is een nacht

"Boertje"
uit eigen werk

Boswachter:
Bananenlied

Brigitte Kaandorp:
Annelies van de Pies

Dutch Boys:
Boer Harms

Peter Maffay:
Du

Jannes:
Ik ben Jannes

Wildenborchers,

'De Wildenborchse Kapel'

Heel hartelijk dank voor uw aanwezigheid, felicitaties, cadeaus en enveloppen met inhoud die wij van u voor uw Kapel mochten ontvangen. De cadeaus willen wij graag even noemen:

Glas in lood raam	:Stichting de Wildenborch
Wandverlichting zaal	: Aannemersbedr. Bargeman en Installatiebedr. Pladdet
Halkastje en klok	:Jubileumcommissie Julianaschool
Lichtinstallatie toneel	:Rabobank
Eik en notenboom	:Familie v.d. Kamer
Koelkast en koffiezetapp.	:Gibo Groep
Stofzuiger	:Familie van Aalten-Been
Koffiezetapparaat	:Toneelvereniging
Keukenklok	:Pluimvee- konijnenvereniging Vorden
2 kamer/keukenschermen	:Van het geld uit de enveloppen.

En dan nog de bijzondere eik voor alle vrijwilligers. Het resterende geld uit de enveloppen gaan we gebruiken voor twee fopanelen in de grote zaal. De kapel gaat steeds mooier worden. Wij hopen dat u in de toekomst vaak en met veel plezier gebruik blijft maken van de nieuwe Kapel!

Namens de Kapelcommissie,
Frieda .

Voor wie het nog niet weet, even de namen van de personen die zitting hadden in de diverse commissies.

Onderzoekscommissie

haalbaarheid nieuwe kapel:

- * Evert-Kees van de Plassche
- * Reinier Klein Brinke
- * Hans Ezerman
- * Monique Reinders - subsidie bureau

Werkcommissie:

De hiernaast genoemde personen en

- * Reint Mennink
- * Frieda te Lindert

Tot slot de bouwcommissie:

- * Hans Ezerman
- * Reinier Klein Brinke
- * Frieda te Lindert

De Opening van de Kapel

We hebben in de Wildenborch weer een prachtige Kapel! Na de toneeluitvoering van TAO in februari kon het dak eraf, dat gebeurde nog diezelfde week. Het sloopwerk liep voorspoedig, waar het mogelijk was hielp het WVT (Wildenborchse Vrijwilligers Team) onder leiding van Hans Ezerman.

Wat het geworden is?...een prachtig gebouw Het opbouwen gebeurde door professionals in een rap tempo, ook weer ondersteund door het WVT! Het was nog wel spannend of alles op tijd klaar zou komen, maar door de manende woorden van Hans lukte het van buiten en van binnen. Het straalt gemoedelijkheid uit en dat was ook wat we voor ogen hadden. Op 7 november was het dan zover; de officiële opening van de kapel! 's Middags voor de "bo bo's" en 's avonds voor de Wildenborchers. Ook bij de officiële opening waren er uiteraard Wildenborchers; afgevaardigden van de verenigingen en natuurlijk de bewoners van kasteel de Wildenborch.

Jennine en Evert-Kees van de Plassche-Staring zouden de Kapel officieel openen. Hoe? Dat was nog een verrassing. Bij binnenkomst 's middags rond drie uur kregen we een kop koffie met gebak(je) aangeboden door Alma van der Schoot, lid van de Kapelcommissie. Met in één hand een kop koffie en in de andere het gebak(je) konden we de Kapelcommissie feliciteren. Toen de zaal aardig gevuld was nam de ceremoniemeester, Reinier Klein Brinke (penningmeester Kapelcommissie), het woord.

Hij kondigde met respect aan dat de voorzitter Frieda te Lindert het openingswoord uit zou spreken. Zij prees de vrijwilligers van de Wildenborch; onmisbaar! Een persoon (lid van de Kapelcommissie), Hans Ezerman werd bijzonder bedankt voor zijn tomeloze inzet.

Daarna kwam Hans zelf aan het woord.

Hij beschreef de hele bouw, er is veel werk verricht, vergunningen en subsidies moesten worden aangevraagd, er moest een architect geregeld en er werden aanbestedingen gedaan. Ook bedankte Hans de firma Kreunen uit Lochem die het voor hem mogelijk maakte om veel tijd aan de bouw te besteden.

Toen was het moment daar; de officiële opening. Het glas in lood raam voor in de Kapel, geschonken door Stichting de Wildenborch was afgedekt met een laken. Jennine en Evert-Kees lieten deze op een elegante manier netjes en voorzichtig zakken en de opening was een feit.

Handgeklap.

Het woord was aan Jennine.

Ze had een krantenknipsel van de vorige verbouwing, ook allemaal vrijwilligers die toen de handen uit de mouwen staken. Voorzichtig kwam de ober binnen en werden de kelen gesmeerd. Ook een hapje ontbrak niet. Het begon in de nieuwe Kapel gezellig te worden!

Hierna kondigt Reinier wethouder Glasbergen aan. Deze gaf aan hoe belangrijk de Kapel voor de gemeenschap, voor de verenigingen en voor de cultuur is. De gemeente Bronckhorst heeft een flinke greep in de kas gedaan, bedankt! Ook de kerk van Vorden heeft ons financieel ondersteund.

"De maandelijkse kerkdiensten kunnen in deze mooie Kapel plaatsvinden", Hans Aartsen sprak namens de kerk van Vorden deze woorden. Een nieuw spreekgestoelte, bescheiden van maat maar doeltreffend, werd door hem aangeboden. Harry Dinkelman, voorzitter van de Oranjecommissie, feliciteerde de Kapelcommissie met de wens dat de Oranjevereniging nog vele jaren gebruik mag maken van het gebouw. Harry sprak ook namens de klootschieters. Door een bijdrage van het Jubileumfonds van de Juliana school staat er nu een mooi kastje in de hal.

Henk Berenpas, voorzitter van de schietvereniging, was blij met de nieuwe schietkelder, ze kunnen nu waardig rechtop staan, iets wat ze in het verleden moeilijk konden. Ook de leden van deze vereniging hebben de handen flink uit de mouwen gestoken, het is een prachtige schietkelder geworden!

's Avonds rond acht uur loopt de Kapel vol, opnieuw koffie en een gebak(je). Frieda geeft een overzicht van het verbouwen van de kapel. Er was een gezellig drankje en dan opeens ook de enige echte Wildenborchse knakworst! Appie Klein Brinke van toneelvereniging TAO verschijnt op het toneel. Namens de toneelvereniging overhandigt hij, na een ludieke speech het cadeau, een grote klok. Grapje, de klok was maar een surprise, in de doos zit een koffiezetapparaat. Ter elfder ure worden we allen naar buiten gemaand. Daar staat een paal afgedekt met een doekje.

De voorzitter ontdoet de paal van het doekje en jawel, op het bordje bovenop de paal staat het echt :

"Hans Ezermanplein." Dit als dank voor het vele werk!

Om twaalf uur is het uit met de pret.

Het was een gezellige opening van de nieuwe Kapel en ik hoop dat we als Wildenborchers er nog lang van kunnen genieten!

Reint Mennink

Nieuwbouw Wildenborchse kapel Bedankt !!!

Graag wil ik hiermee even terugkijken op de fijne samenwerking en al het kluswerk wat we met vrijwilligers in eigen beheer hebben gedaan.

Het is fantastisch dat veel mensen hun "steen(tje)" hebben bijgedragen. We hebben er met veel plezier heel wat afgeklust en ons ook een keer flink nat laten regenen, dat hoort er ook bij moet je maar denken.

Ook is het eigenlijk toch wel grappig dat er nu een naambordje achter de kapel staat, ik was er eerst een beetje verlegen van, een bord met mijn naam? Veel te gek zeg! Nergens voor nodig dacht ik eerst. Toch wil ik iedereen voor deze blijk van waardering en alle mooie woorden hartelijk bedanken, maar zoals altijd wordt gezegd, het was niet nodig geweest. Ik heb het immers niet in m'n eentje gedaan. Aan de nieuwbouw heb ik veel plezier beleefd en 't is toch mooi dat ie d'r weer staat. We hebben nu weer een gebouw waarmee, als we er zuinig mee omgaan, we weer jaren vooruit kunnen.

Tenslotte wil ik iedereen nogmaals hartelijk voor alle hulp en inzet bedanken, prachtig dat we dit in de Wildenborch samen hebben gedaan. Zonder jullie hulp was het niet gelukt!

Onwies bedankt allemoale !!

Hans Ezerman

Schietvereniging "De Wildenborch"

De schietvereniging heeft tijdens de afbraak en verbouw van de kapel, haar oefenavonden doorgebracht bij zustervereniging "Wilhelmina" te Ruurlo. Dit is in zeer goede harmonie verlopen.

Zodra we weer terecht konden in de kapel, zijn we begonnen met de herinrichting van onze schietaccommodatie onder de kapel. Veel las- en timmerwerk werd gedaan door onze leden. En met instemming en medewerking van de kapelcommissie hebben we een pracht van een accommodatie gekregen. U hebt het kunnen bewonderen tijdens de officiële opening op 7 nov. j.l.

Voor zover de kelder klaar was, hebben wij voor onze leden de opening gehouden op 7 okt. j.l. bij aanvang van het nieuwe wedstrijd seizoen. Deze opening werd verricht door Adriaan en Marinus Eskes (met zeer veel dank voor alle energie die zij voor de vereniging hebben ingezet). Het openingsschot werd verricht door Martin Kornegoor (is al meer dan 60 jaar lid van de Schietver. Oost Gelderland). Hij en Jaap van Amstel zijn samen de oudste leden van de club. Alle andere leden van de vereniging en kapelcommissie onze hartelijke dank voor dit mooie resultaat. Ik hoop dat leden, oud leden en Wildenborchers nog lang van deze mooie kapel en schietaccommodatie mogen genieten.

Een ieder die belangstelling heeft om te schieten: loop eens op een dinsdagavond tussen 20.00 uur en 22.30 uur bij ons binnen.

Tot ziens,

Met vriendelijke groeten namens bestuur en leden,
voorz. H. Berenpas.

De Wildenborchse VrouwenClub

HALLO!

Allereerst zal ik mij even voorstellen als nieuw lid van de WVC. Mijn naam is Karin Tiemessen-Reintjes en ben 39 jaar oud. Hoewel de meeste mensen mij wel zullen kennen... Ik ben al ruim 13 jaar gelukkig getrouwd met Marc, woon in Vorden en samen hebben wij 3 dochters, te weten: Linda, Ciska & Katja (resp. 12, 10 en 5 jaar oud)...

Mij werd gevraagd voor deze keer een stukje te schrijven in de Wildenborcher over onze bijeenkomst van de WVC in november in de nieuwe kapel! Deze avond stond in het teken van schijf schieten (ondergronds), koersbal en puzzelen (bovengronds). Na de koffie/thee heette het bestuur iedereen welkom en gingen we aan de slag!

Het schieten werd begeleid door o.a. Marinus Eskes, Johan Braakman, Jan Kornegoor en Marco Sligman die dit geweldig deden. Na een aantal leerzame tips van deze heren waren er toch een aantal vrouwen die de kaart wisten te raken!! Geweldig toch??

Koersbal werd begeleid door Johan & Alie Pardijs. Ook dit was erg leuk. Zelf had ik het nog nooit gedaan (zelfs nooit van gehoord) dus weer wat geleerd!

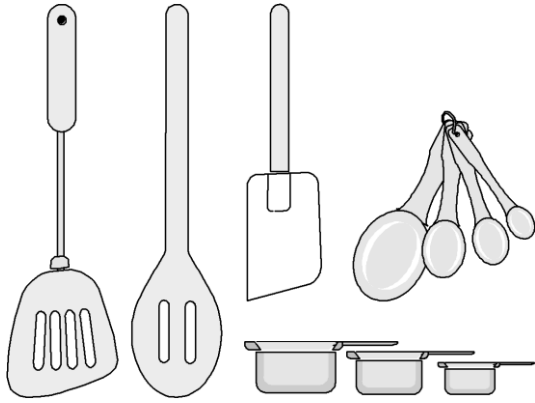
In de tussenliggende tijd kon men een plaatsnamenpuzzel invullen. Deze was gemaakt door Ineke Braakman. Dit leverde ook lachwekkende situaties op!

Al met al was het een leerzame en actieve maar bovenal gezellige avond!

Na afloop bedankte het bestuur een ieder voor de komst, alsmede de mensen die de avond hebben begeleid.

Op naar eind januari, deze avond zal weer een actief tintje krijgen, nl. het maken van kaarten!! Dus kom allen dan maken we er een gezellige knutselavond van !

Groeten Karin Tiemessen.

HOLLANDSCHE RIJSTTAFEL

Deze keer een gerecht dat eigenlijk in de winter thuishoort maar dat ik op menige gelegenheid "in den vreemde", in de tropen dus, bij Ben aan boord voorgeschoteld kreeg. Bijv. op Curaçao.

Tijdens het orkaanseizoen in de Golf van Mexico week het kraanschip nogal eens uit naar dat mooie stukje Nederlands tropen. Het was dan gewoonte om direkt na aankomst een soort van welkomstfeest te geven voor alle bekenden en voor een ieder die ze in de komende maanden op dat eiland nogal eens nodig konden hebben. Op dat welkomsfeest werden er altijd twee rijsttafels geserveerd. Ik mocht dan ook nogal eens overkomen om te controleren of de bemanning zich daar dan wel goed gedroeg op dat eiland.

Kapucijners dus met van alles erop en eraan: een "Hollandsche Rijsttafel".

Nu hadden ze aan boord ook een Maleisische bemanning en keukenbrigade dus ook maar gelijk een Indische Rijsttafel erbij. Ze hadden aan boord een soort competitie met de Koninklijke Marine daar. Die hebben ook een beroemde rijsttafel en over en weer werd nogal eens bij elkaar gegeten en dan maar proeven wie de beste had....

Overigens worden die kapucijners of raasdonders ook als Captains Dinner gesleten op de meest luxueuze Hollandse cruiseschepen. Vooral Amerikanen zijn er gek op en als wij die vroeger op visite hadden thuis maakte ik dat ook altijd.

Hoeveelheden zijn moeilijk te geven, dat hangt simpelweg van het aantal eters af.

Doe maar wat.....

Het gaat als volgt:

Capucijners koken.

Veel rookspekdoobeltjes bakken

In wat van dit bakvet veel grof gesneden uien bakken

Flink wat rauwe ui snipperen

Bloemige gekookte aardappelen

Per persoon een Hamburger

Als verdere smaakmaker er gesnipperde zoetzure augurken, zilveruitjes en Piccalilly bijgeven.

Voorverwarmde diepe borden gebruiken met alle schalen, schaaltes etc. op tafel.

Eten als een echte rijsttafel, dus alles wat er bij hoort om de capucijners heen draperen.

Echte Zeeuwen doen er ook nog wel eens STROOP over.

Het is dus weer zo'n gerecht waardoor het aan tafel gezellig wordt met al die schalen en schaalpjes en al dat doorgeven.

Let op: Er zijn wel eens gasten bij die denken dat het spek alleen voor hun gebakken is! Geloof het of niet maar als die Curaçaoers dit allemaal ophadden stonden die Maleisische koks altijd sip te kijken. Die hadden geen klanten gehad. Maar na een tijdje en wat aandringen ging het hele spul daar ook nog een keer mee aan de gang. Zo af en toe schaamde je je gewoon dat je Nederlander was!

En deze keer nog een heel simpel voorgerechtje als borrelhapje vooraf als toegift:
Hier heb je witlofblaadjes voor nodig.

- Leg in de witlofblaadjes een stukje gerookte zalm, doe er een toefje crème fraîche op en doe er wat versgemalen witte peper over.
- Leg in de witlofblaadjes wat hüttenkäse. Bestrooi dit met gehakte peterselie en wat tijm. Besprenkel met wat olijfolie en wat peper en zout.
- Doe in de witlofblaadjes wat crème fraîche en doe hier een lepeltje bokkingkuit op (kaviaar mag ook). Bokkingkuit heeft elke zich respecterende visboer en is lekkerder dan kaviaar.

Eet u allen weer bijzonder smakelijk.
Marjo.

Advertentie

*Wij vormen met z'n vieren een gezellig, goed samenwerkend team,
die het leuk vinden om op feestjes te helpen.
Zodat uw catering goed verloopt, en u kunt genieten van uw eigen feest!*

Marjolein, Daphne, Ben en Stieny.

Voor informatie kunt u terecht bij Erik Ebbink: 0575-556880

Wat is dit?????????

Zoals u misschien nog wel herinnert schreef ik in één van de vorige Wildenborchers over een voor mij wel heel bijzonder voorwerp: de appelschilmachine van buurman Reindert Brunsveld. Later bleek dat het niet **Zó** bijzonder was..... Bijna iedereen kende die appelschilmachine wel.

Maar goed, wij deden toen een oproep of er nog meer mensen zijn die een voorwerp in de kast of op zolder hebben liggen waarvan je denkt: wat is het toch en waar wordt het voor gebruikt? Wij hebben er één reactie opgehad.

Janny Reintjes was met "de schoonmaak" bezig en kwam dit voorwerp in een verborgen hoekje op zolder tegen.

Op de linker foto ziet u de bovenkant van het geheel wat uit twee gedeelten bestaat.

Dit bovenste gedeelte is ook van hout en het lijkt alsof het gevlochten is.

Wie helpt om te ontdekken wat dit is?

Mail maar naar de redactie.

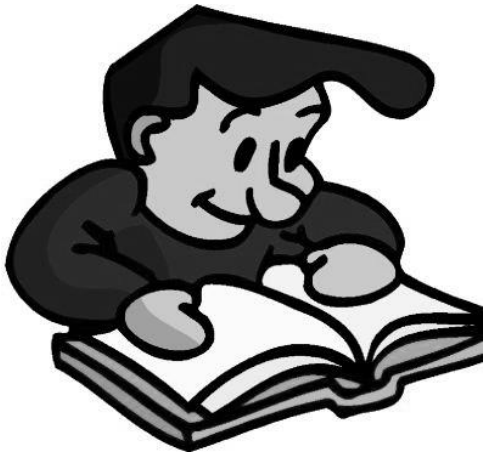

Bericht van de volksdansgroep:

Elke donderdag om half tien
kun je ons in de Kapel bezig zien.
We maken de pasjes, die Gerda ons leert,
zij ziet toe dat niemand zich bezeert.
Sinds kort dansen we heerlijk op een vloer van steen,
zo'n gladde vloer houdt ons goed op de been.
De Kapel is verbouwd, heel fijn,
maar onze groep die blijft maar zo klein.
We hebben nog maar 14 leden,
al jaren is niemand nieuw toegetreden.
Wie, o wie komt onze groep versterken?
't Zou fijn zijn om met jongeren samen te werken.
Hoe moeten we onze groep nog meer aanprijzen?
Want... HELP...we gaan vergrijzen!

Neem een goed besluit voor 2009
Kom bij ons om meer te bewegen.

Voor de jeugd en iedereen die zich jong voelt.

PIRATEN

In de vorige Wildenborcher werd de piraterij min of meer als een romantische aangelegenheid afgeschilderd. En bij kinderfeestjes en in pretparken is piraterij toch echt wel spannend. Inmiddels weten we wel beter want ondertussen is het de normaalste zaak dat in de Golf van Aden, voor de Somalische kust en zelfs heel erg ver uit de kust van Kenia bijna dagelijks schepen gekaapt worden. Zo veel zelfs dat de scheepvaart dit gebied, waar jaarlijks een 20.000 schepen passeren, gaan mijden en weer om Kaap de Goede Hoop, rond Afrika, gaan varen.

Was het in mijn jeugd een soort kat en muisspel waar je met een flinke straal water of wat oud ijzer de overvallers van je af kon houden, nu varen er van een heel stel landen marineschepen daar rond en wordt er met scherp en complete raketwerpers geschoten op die onschuldige schepen.

Het gaat als volgt: Er dobbert midden op zee een dhow, een houten arabisch vrachtscheepje. Die varen al eeuwen lang op en neer tussen India, Arabië en Somalia en Kenia met de moessonwinden mee. Met de Noord-Oost moesson heen en met de Zuidwest Moesson weer terug. Elk jaar hetzelfde. Die dingen zien er heel onschuldig uit. Ze zoeken de drukke scheepvaartroutes op en dobberen rond tot ze een prooi zien aankomen. Razendsnel worden er dan een paar speedbootjes over boord gezet en binnen een paar minuten zijn ze aan boord van het te kapen schip. Komen al schietend aan boord en overmeesteren de hulpeloze en ongewapende bemanning. Het duurt maximaal 15 minuten tot alles achter de rug is. Als scheepsbemanning moet je dus vreselijk goed de omgeving in de gaten houden wil je nog wat kunnen doen. Vervolgens varen ze met hun prooi naar de kust, meestal naar de Somalische kust. Ze leggen het schip ten anker en houden de zaak onder schot en weten prima de weg te vinden om voor schip en bemanning losgeld te gaan eisen.

Ook opereren ze nogal eens vanaf een onschuldig uitzijnde vissersboot op dezelfde manier.

Nu lijkt het voor een leek simpel om dat met marineschepen en zo te verhinderen. Je moet er echter gevaren hebben om, ondanks dat het een van de drukste routes ter wereld is, de leegheid van de zee te kennen. Zo eenvoudig is het dus niet.

Het is eigenlijk al zo rond 1990 begonnen. Er zit daar voor de kust veel vis en de Somaliërs ergerden zich aan het feit dat er veel gevist werd door vreemde vissersschepen. Ze kwamen erachter dat het niet te veel moeite kostte om een deel van die vis, die door die vreemdelingen gevangen was, gewapenderhand op te eisen.

Een logisch vervolg was het hele schip te kapen en losgeld te eisen. Zo verwierven ze geld waarmee ze geweren en ander wapentuig kochten. Waren er drie jaar geleden nog maar een 100 piraten, nu is dat aantal gegroeid tot een geschatte 1.200.

Ondertussen begint het dus uit de hand te lopen en zijn er het afgelopen jaar alleen al zo'n 61 grote schepen, waaronder een hele grote afgeladen tanker met olie, gekaapt. Momenteel houden ze 12 schepen met 200 bemanningsleden gegijzeld. Totaal zijn er 124 overvallen geweest dit jaar. Al dit gevaar heeft de piraten miljoenen Euro's opgeleverd.

De meeste piraten komen van Puntland, een gebied waar iedereen de baas is behalve de wettige regering. Dat kustgebied ligt in de Hoorn van Afrika zoals dat heet. Kijk je op de kaart dan is dat de hoek van Afrika in het Noordoosten. Vorige keer heb ik Socotra genoemd, dat eiland ligt er ook. Kijk maar eens op Google Earth en "vlieg" maar eens over de kust daar dan zie je dat het nagenoeg verlaten is. Ergens ligt daar het vissersdorpje Eyl. Dat is de plek waarvandaan deze moderne piraten opereren. Vroeger een paar hutjes, nu een super welvarend oord met BMW's, Mercedesen en 4-wheeler drives. Grote villa's, etc.

De piraten zijn niet in de lading en het schip geïnteresseerd maar ze gebruiken schip en bemanning om losgeld te vragen. Als ze de naam van het schip zien kunnen ze op internet alles daarover te weten komen en weten ze bij wie ze moeten zijn om losgeld te vragen. Er zijn zelfs al een paar bureaus in London waar ze zich kunnen melden en die de zaak verder afhandelen.

Niks geen romantiek dus maar keiharde werkelijkheid.

Maar toch proberen scheepsbemanningen dit te voorkomen. Dat doen ze door heel goed uit te kijken, vooral 's nachts, toch weer die brandslangen klaar te leggen. Er was zelfs een Chinees schip dat had een soort kanon gemaakt waarmee ze gevulde flessen met water naar die kleine bootjes met piraten schoten. Hielp prima. Er was ook een schip dat een paar draden met stroom erop rond het schip had. Ook varen er steeds meer ingehuurd en gewapende bewakers mee, maar daar hoor je niet veel van, maar het gebeurt wel.

Nu komen er van alle landen steeds meer marineschepen de scheepvaart te hulp in dat gebied. Maar ondanks dat gaat het nog gewoon door. Tot heel ver uit de kust, en.... de zee is heel erg groot. Feit is dat er steeds meer schepen weer om Kaap de Goede Hoop gaan varen, dan maar langer varen en meer kosten maar dan wordt je in elk geval niet gekaapt.

Maar ja, aan die Kaap kan het ook wel eens niet deugen..... Dat hebben we gezien.

Landrot

Berichten uit de Prinses Julianaschool

Hier zijn weer een aantal uitspraken van kinderen. Gehoord in de groepen waar ik observeerde, of via mijn vorige school, School Het Hoge in Vorden of via derden aangeleverd naar aanleiding van mijn oproep in de Wildenborcher.
(U kunt uw bijdrage mailen naar spaties@xs4all.nl)

---

gr. 8. "Mijn vader heeft mooi kaal haar."

Gr. 3. "De wekker was niet opgezet en toen gingen we verslapen."

Gr. 2. "Kind kijkt naar voorjaarsboekje en zegt: "O, juf, er is vannacht een tulp overleden." Hij wijst op de afgevallen bloemblaadjes."

Gr. 5. Leerling komt de school binnen en heeft niet veel zin in godsdienstonderwijs. De ouders kunnen kiezen of hun kind deelneemt aan deze lessen of niet.

De leerling zegt:

"Ik ga niet meer naar God."

Gr. 4. "Overgisteren waren papa en mama 8 jaar getrouwd."

Gr. 8. Een defectief. (detective)

Gr. 8. Hard van de stapel lopen.

Gr. 8. "Juf, ik ben enorm aan rust toe."

(Het is 2 uur 's middags!!)

Leerkracht: "Tjonge,tjonge, het klinkt alsof je al op leeftijd bent. Wat moet ik dan wel niet?"

Leerling: " U mag van mij wel een rollator hoor."

Gr. 7. Geschiedenisles over Prins Hendrik. De leerlingen moeten zijn bijnaam noemen:

Leerling: "Prins Hendrik, de Stedenwinger." (stedendwinger)

Gr. 3. Bij het uitpakken van de surprises op 5 december.

"Eerst mogen al zijn hem cadeautjes." (zou moeten zijn: Eerst mogen alle cadeautjes die voor hem zijn.)

Gr. 1. Leerling ziet een stapel schoendozen en zegt: "Wat een boel kadozen."

Gr. 2. "Juf, ik ben bang voor leeuwen." Andere leerling: "Wat een onzin, die wonen hier helemaal niet." Leerling 1: "Oh, nou, dan ben ik nergens meer bang voor."

Gr. 3. Een moeder haalt haar dochter om 12 uur uit school. Ze zegt tegen het kind: "Ik heb je gemist."

Kind antwoordt: "Ik heb jou ook erg gemist, maar niet zoveel als ik van je hou."....

Gehoord op bij het verlaten van het Drents Museum in Assen.

Een mevrouw spreekt ondergetekende aan, terwijl ze kijkt naar onze zoon in de rolstoel en zijn vriend (ook een rolstoeler). Ze zegt: "Zijn die van u, of hebt u ze ergens weg??"

Terwijl ik nog nadenk over een antwoord vervolgt ze: "Gelukkig zijn die vier van mij wel gezond." Daarna draait ze zich om en loopt weg.

Tot de volgende keer,

Jenny Nijsink

Fietstocht Wildenborch

Zondagmiddag 3 mei organiseert de Kapelcommissie een familie fietstocht. Afgelopen jaar gingen maar liefst 144 deelnemers van start. De tocht, met een lengte van plm. 30 kilometer, voert de deelnemers door de prachtige omgeving.

Gestart kan worden tussen 13.00 uur en 14.00 uur bij de Kapel. De kosten voor deelname bedragen € 4,00 per persoon, dit is inclusief een kop koffie met iets lekkers tijdens een stop halverwege de route. Fietst u ook (weer) gezellig mee?

Herinneringen van toen!

Twee schrijvers over de laatste winkel hier in de buurt:

Hallo beste Wildenborchers, door Jan Oplaat.

Voor diegene die mij niet kennen wil ik onze familie aan u voorstellen.

Wij zijn de familie Oplaat en hebben in de Wildenborch vanaf 1937 een bakkerij en kruidenierswinkel gehad tot 1975. Mijn vader en moeder

zijn daar begonnen nadat zij van de fam Teerink de bakkerij hadden overgenomen.

In 1938 werd mijn zus Gerda geboren, in 1940 Jan (dat ben ik), in 1946 Harry en in 1956 Els. Dus het was een gezin met 4 kinderen.

De oorlogstijd was een moeilijke tijd voor iedereen, ook voor ons heb ik horen zeggen. In de bakkerij werd in die tijd de oven gestookt met takkenbossen. Achter ons huis (waar nu Klein Breteler woont) stond een grote mijt met hout waarvan de oven werd gestookt voor brood en roggebrood, enz, enz.

Wij bakten roggebrood van 8 en 16 pond, dat roggebrood ging wel 18 uur in de oven. Al het brood, enz werd uitgevent met de transportfiets.

Met een grote mand er voorop het was zwaar werk en 's winters, bij sneeuw en zo, maakten we gebruik van paard en wagen die we leenden van Jansen (woont nu Kruisselbrink) of van Top (woont nu v d Kamer). Van de transportfiets gingen we naar de motor en veel later, in 1957, een auto. Dat was me wat in die tijd!

In de winkel verkochten we van alles: van levensmiddelen tot koetouwen en klompen en zelfs jenever van onder de toonbank!

Wij hadden in de Wildenborch, na de fam. Staring, als eerste telefoon. Dat was op maandag altijd druk want iedereen moest bellen naar de veearts of de coöperatie of naar de dokter en ga zo maar door. Gezellig was dat wel!

Ook was er in die tijd bij ons aan huis één keer in de maand consultatiebureau, dan kwamen de moeders met hun baby naar ons huis, waar dokter de Vries en zuster Stoop waren voor controle en prikken!

Mijn moeder vond het een leuke tijd zei ze later.

Wij bakten alles zelf en vooral onze kruidkoek was een succes product.

Ook hielden we 2 keer per jaar een zgn. "verwerpings-avond" dan kon men schieten en sjoelen en balgooien om krentenbrood en gebak te winnen. Dat was altijd een drukte van belang, ik denk dat de oudere Wildenborchers het zich nog wel herinneren.

Ook op het ijs waren we aanwezig met warme chocolademelk en knakworst want toen had je nog winters! ....Er was toen ook een actieve ijsvereniging met Bargeman, Winkels, Rossel, enz. Maar ja toen hadden de mensen nog tijd!!

In die jaren wilde iedereen auto leren rijden. Er kwam toen een man, een rijinstructeur, uit Enschede naar de Wildenborch. De startplaats van de rijlessen was bij onze winkel. Er werd geleest in een Opel en tijdens het rijden werd ook de theorie besproken en ingestudeerd. Velen hebben zo hun rijbewijs behaald!!

In de jaren '60 is er veel veranderd in ons leven en in dat van veel andere Wildenborchers. In 1964 is mijn vader overleden op 56 jarige leeftijd. Hij was niet de enige die veel te jong uit onze buurt is weggevallen. Dat had wel impact in zo'n gemeenschap!

Maar ja, het leven ging door en in 1965 hebben wij, mijn vrouw Hermien en ik, het huis met winkel laten bouwen zoals het er nu nog staat; al is het sinds 1975 geen winkel meer maar alleen woonhuis.

De tijden veranderden snel. De mensen werden mobieler, de vrouwen haalden ook een rijbewijs. De opkomst van de supermarkten was groot, daar was voor ons kleine kruidenier niet tegen op te boksen. Er was voor een bakker op het platteland geen droog brood meer te verdienen.....

Dat was dan ook de reden waarom wij naar Vorden zijn gegaan om daar weer met een Brood en Banket bakkerij te beginnen.

Wegens gebrek aan opvolging zijn wij in 1996 gestopt. Nu ben ik nog een paar dagen in de week taxichauffeur en ik heb het naar mijn zin .

Ik hoop dat ik U wat meer informatie heb gegeven van het "wel en wee" in en rondom de laatste winkel in de Wildenborch, van de fam Oplaat .Tot slot wil ik nog wel even zeggen dat Gerda in Nijverdalen en Els in Hilvarenbeek en Harry al 40 jaar op Aruba woont. En wij, Jan en Hermien, in Vorden, op Het Jebbink.

De winkel van Oplaat: door Bertus Wiltink.

't Was een winkel waar je werkelijk van alles kon kopen.

Het was er in mijn herinnering altijd heerlijk warm, dat kwam door de oven, die een groot gedeelte van de dag gestookt werd. De oven, die maakte wel de meeste indruk op mij. Hij werd gestookt met takkenbossen.

Wij, als kinderen, leefden met de aanlevering van het hout mee. Bijna iedere boerderij had in die tijd een eigen boomgaard waarvan 's winters het hout moest worden uitgedund. Dat snoeihout uit de boomgaarden werd opgekocht door bakker Oplaat.

De takken werden op de lengte van één meter kort gemaakt en met een ijzerdraad samengebonden tot hanteerbare takkenbossen. Die takkenbossen werden aan een mijt gezet naast het huis, aan de kant van de Schoolhuisweg. Na een jaar was het droog en kon er gestookt worden. Er werd brood gebakken, maar als het bakken daarvan klaar was konden er b.v. appels in gedroogd worden. Veel buurtgenoten maakten daar in het najaar gebruik van. De gedroogde appels werden bewaard in een melkbus of in een blikken trommel, je kon ze jaren later nog heerlijk eten.....

Roggebrood bakken was een langdurig proces. Het brood ging in de hete oven, de deur ging dicht en om geen warmte te verliezen werden de naden van de ovendeur dichtgesmeerd met brooddeeg.

In ons grote gezin Wiltink werden grote roggebroden gekocht, zestienponders, de tas moesten we onderweg met z'n tweeën dragen. Of we haalden het op met de melkkar, we moesten toch de melkbussen van de Wildenborchseweg terughalen. Ook de broden, die we kochten waren groot, ze wogen geen acht, maar twaalf ons per brood.

De oven was natuurlijk ook nodig voor het bakken van koekjes, bolussen en gebak. En de Wildenborchse kruidkoek, die was in verdere omstreken bekend. Werd vaak als verjaardagscadeau meegenomen naar familie.

schuit werd er ook gebakken, maar ik herinner me meer de schuitbus, een grote rode bus (de bus staat nog gedeukt bij ons in de huur). Jan Oplaat schopte er buken in als hij zich in thousiasme uitte bij het winnen n zijn voetbalclub. Hij hoorde de elpunten alleen op de radio, er was

nog geen televisie.

Het brood werd rondgebracht met een transportfiets met een mand voorop, zoals Jan al schreef. Als de wegen erg slecht waren, dan huurde Oplaat een "stortkar". In latere jaren ging hij rond met een motorfiets met manden achterop.

Telefoon was alleen op het kasteel, daar kon je wel bellen als b.v. de dokter of de veearts direct moest komen. Maar bij winkel Oplaat kwam een telefoon met teller erop, daar kon de buurt voor meerdere gesprekken gebruik van maken.

Buiten was een terras voor de langskomende toeristen. Er stond een bord met opschrift:

**Een koele drank
Een lekkere hap
En zo gesterkt
Opnieuw op stap.**

Uitvoering Toneelvereniging T.A.O.

De toneelvereniging is druk bezig met het instuderen van een nieuw blijspel. De uitvoeringen worden gehouden op vrijdag 3 en zaterdag 4 april aanstaande in de Kapel.

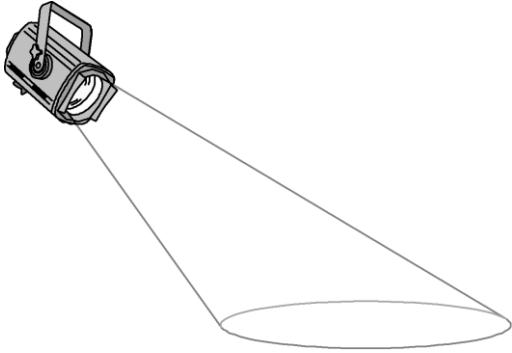
We spelen **Onrust in het rusthuis**, een prachtig blijspel in vier bedrijven.

In het onlangs geopende rusthuis wonen nu nog maar drie bewoners. Gelukkig maar, want het loopt allemaal nog niet zo soepel. Er doen zich veel komische situaties voor die garant staan voor een avondje lachen.

We beginnen beide avonden om 20.00 uur, de zaal is open vanaf 19.30 uur.

De kaarten kosten € 7,00 p.p. (t/m 12 jaar € 3,50) inclusief kop koffie/thee. Telefonisch reserveren **vanaf 20 maart tussen 19.30 uur en 20.00 uur bij Frieda te Lindert (0575) 55 67 26**. Aan de zaal zolang de voorraad strekt.

We hopen u allemaal te zien in de Kapel.

Een greep uit het leven van Peter en Sietske Spaans

Alweer 8 jaar wonen wij, Peter en Sietske Spaans, aan de Wildenborchseweg nummer 13. Wat bezielt een echtpaar op leeftijd (hoewel, we waren toen pas 53) naar het oosten te verhuizen vanuit een prachtige plek aan de rand van de Kennemer duinen bij Haarlem? De "bezieling" was toeval.

Toeval: ik had mijn enkel verstuikt tijdens een les op het NOVA college in Haarlem en moest behandeld worden door een fysiotherapeut.

In wachtkamers liggen altijd tijdschriften die jezelf niet koopt en wel wilt lezen. Zo ook in deze wachtkamer. In een woontijdschrift stond een fotoreportage van dit huis en dat vonden wij beiden een prachtig huis.

Ga je dan zomaar weg ? Nee, dat heeft een historie. Wij zijn in de tijd, dat wij samen zijn (40 jaar), 9 keer verhuisd; in Nederland o.a. in Gouda, waar wij 2 huizen verder woonden dan Marjo en Ben Godtschalk in de bekende (thans beruchte) wijk Oosterwei, maar ook daarbuiten, dichtbij en heel ver weg.

Als je verhuist kan dat een belasting zijn, vooral als je kinderen hebt, denken veel mensen.

Wij hebben het altijd als een uitdaging gezien en heel veel mensen ontmoet, met wie wij nog steeds bevriend zijn. Door dit nomadenbestaan leer je veel nieuwe, bijzondere mensen kennen, je hoort veel interessante verhalen, je komt in contact met veel nieuwe culturen en dat heeft ons leven verrijkt.

Hadden jullie dan geen kinderen, ja, wij hebben een zoon en een dochter (beiden dertigers) en ook zij wonen niet naast de deur, onze zoon met echtgenote in Middelburg en onze dochter in Amsterdam.

Ook zij merkten, dat verkassen van school niet altijd gemakkelijk was, maar dat je als kind je heel snel aanpast, zelfs als je in een andere taal, dan je moedertaal, les krijgt.

Kinderen leren snel, kinderen passen zich heel snel aan aan veranderende omstandigheden en als ouders kan je daar veel van leren. Onze kinderen hebben het als een verrijking ervaren, om op zoveel plekken te zijn opgegroeid.

Waarom voor het oosten gekozen, ook daar zit een verhaal achter. In de herfstvakanties hebben wij jaren achter elkaar een huisje gehuurd op de Kuiperberg in Ootmarssum. Een prachtige plek, veel natuur (waar wij enorme liefhebbers van zijn) en een heerlijk fietsgebied. Na verloop van tijd konden wij, door verkoop van het huis, niet meer naar Ootmarssum en zijn wij gaan kijken naar een eigen vakantiehuisje.

Na een hele zoekpartij kwamen wij terecht in Henxel, een buurtschap bij Winterswijk, waar huisjes aan de golfbaan werden gebouwd. Daar hebben wij begin negentiger jaren ons huis gekocht. Een goede keus. Al fietsend hebben wij de buurtschappen verkend en besloten, na onze pensionering, een huis in het oosten van het land te zoeken. Dat was een goede gedachte voor ons beiden. Veel weekenden en vakanties brachten wij door in Winterswijk. Heen reden wij via de zuid en terug via de noord, zodat Ruurlo en Vorden op onze weg naar de A1 lagen.

Nu weer terug naar het toeval. Dit toeval heeft ons dus hier op de Wildenborchseweg gebracht.

De redenen voor veel westerlingen om in het oosten te gaan wonen, zijn vaak dezelfde:

- rust (op de weg na !): vergeleken met het westen is dat absoluut een feit
- ruimte: hier in de buurtschap hebben wij daarover niet te klagen
- vriendelijke mensen: daar zijn wij het helemaal mee eens
- je kunt hier gemakkelijker onthaasten: dat ligt ons inziens meer in je karakter

Voor ons was de keuze voor deze plek snel bepaald vanwege het mooie huis met de rieten kap en de prachtige tuin, voor ons beiden meer dan een hobby.

We zijn aan onze trekken gekomen, de prachtige tuin, ontworpen door Ton van Rijsbergen, de bijzondere lindenberceau (laan), de wei, waarin wij schapen konden zetten, de ruimte voor onze kat en hond en zomaar vanuit je tuin eindeloos ver lopen. De wens om een groentetuin aan te leggen is verwezenlijkt, dankzij het omploegen door meneer Huls van een stuk wei. Wij genieten hier en zijn zomer en winter in de tuin te vinden, een aardige dagtaak als je zo pietluttig bent als wij.

Peter en Sietske Spaans

Wij genieten ook van de vele hobby's, die wij hebben en vervelen ons geen minuut. Echte sociale Wildenborchers zijn wij niet, de tuin, onze bezoeken aan kinderen en vrienden in het westen en het uitoefenen van onze hobby's zijn voor ons heel belangrijk en vragen nogal wat tijd. Wij vinden het wel heerlijk om hier te wonen, dus misschien zijn wij dan toch een beetje Wildenborchers.

BERICHTEN OVER DE TUINEN VAN DE WILDENBORCH

Het prachtige winterse plaatje van dichtgevroren vijvers en grachten, witte grasvelden en bomen, aangelicht door een warme winterzon, is helaas verdwenen. De dooi is weer fors ingetreden en ik hoorde zelfs een vogel zingen in het bos. Een vergissing, denk ik, want het is nog lang geen voorjaar.

Hopelijk verdwijnt het ijs nu ook snel, want er staat een groot werk in de planning: het baggeren van alle waterpartijen rond het kasteel en in het bos. Als deze Wildenborcher verschijnt, hoop ik dat de klus al in een vergevorderd stadium zal zijn, maar echt zeker is dat niet. Want....zal er - als het ijs weg is - genoeg water zijn om 'nat te baggeren'?; zal het ijs op tijd zijn weggesmolten, zodat er genoeg tijd overblijft om verantwoord in het water bezig te zijn? Vragen die door ons hoofd spelen..... Echter, wij kijken hoopvol en geïnspireerd naar de werkzaamheden en plannen die 'op het programma staan'. Ik neem u mee langs de belangrijkste items:

- Stichting de Wildenborch heeft een grote subsidieaanvraag ingediend voor herstelwerkzaamheden aan de buitenplaats. Daartoe is een mooi vier jaren projectplan (2009-2010/2011-2012) geschreven, dat de basis vormt voor de te herstellen objecten. Een greep uit de gewenste werkzaamheden: - baggeren van de watergangen - renovatie berceau - herstel hekken - herstel bruggen en aanleg van bruggen - herstel badhuisje bij oude zwembijver - renovatie padenstelsel - onderhoud monumentale bomen, lanen, solitaires. Het is een ambitieus plan, dat wel, maar wat hebben we er een zin in!!
- In februari zullen wij de tuin op een zondag openstellen voor publiek om de sneeuwkllokjes (en winterakonieten?) te komen bewonderen. De precieze datum zal op onze website (www.wildenborch.nl) en in de plaatselijke pers bekend worden gemaakt. Toegang is gratis. Een vrijwillige bijdrage is welkom.
- **Op 9 mei organiseren wij een plantjesmarkt voor de buurt, van 10.00 - 14.00 uur: vaste planten en zaaigoed; alles afkomstig uit eigen kweek. Tegelijkertijd mag 'de buurt' rondwandelen door de tuin en met eigen ogen bekijken waar wij mee bezig zijn. Hopelijk zijn dan de eerste resultaten van onze plannenmakerij te bewonderen. Op vertoon van de speciale bon die in deze Wildenborcher afgedrukt staat, hoeft er geen toegang te worden betaald.**
- Op 23 en 24 mei, van 10.00 - 17.00 uur, organiseren wij weer 'Open Tuinen Dagen', met een kleine regionale markt en 'Wildenborch café' op het voorplein. Hopelijk worden deze dagen weer net zo succesvol als voorgaande jaren. Toegang: € 4,--
- Op 20 augustus gaat de tuin voor de laatste keer in 2009 open, van 10.00 - 17.00 uur. Geen markt, wel koffie en thee. Toegang: € 4,--.
- Het hele jaar door kan met een rondleiding door de tuin aanvragen. Kosten: € 130,-- voor een groep van max. 20 personen. De rondleiding neemt ongeveer twee uur in beslag.

Al met al zijn er voldoende momenten om te genieten van al het werk dat Bart, Alma en Jesper in de tuin verzetten en de energie en inspiratie die Evert-Kees en ik stoppen in de toekomstvisie en het onderhoud van de tuin. Wij hopen dat velen van jullie van deze mogelijkheden gebruik zullen maken, zodat Buitenplaats de Wildenborch voor ons allemaal een plek is om van te genieten.

Jennine Staring

Deze bon uitknippen en meenemen.
Wilt u de Wildenborcher niet beschadigen, maak dan een kopie.

✂ ----- ✂

PLANTJESMARKT EN VRIJE WANDELING OP 9 MEI

van 10.00 - 14.00 uur

Toegangsbewijs voor een
rondwandeling
door de tuin van de Wildenborch

Naam: .....

Aantal personen: .....

✂ ----- ✂

De Wildenborchse Winterwandeling op 4 januari 2009.

Hallo, Mag ik me even voorstellen? Ik ben Sanne van 't Hooge Vonder en ik ben een rasechte Duitse Herdershond, van nu 4 maanden oud.

Eind oktober ben ik bij mijn baas en zijn vrouw komen wonen. Toen was ik nog erg klein en sliep ik heel veel. Inmiddels ben ik al heel groot en mocht ik dus de korte route van de Wildenborchse Winterwandeling meelopen!

De baas heeft ons met de auto weggebracht naar de Kapel.

Vrouwtje en ik hebben ons ingeschreven en zijn op weg gegaan. Ik zat aan de lange flexibele lijn, dat geeft mij heel veel vrijheid en toch de zekerheid dat ik niet kan verdwalen.

Na een korte wandeling door het park van het Kasteel De Wildenborch, waar ik met de riem al gelijk in de knoop kwam met een heel dun boompje dat aan de kant van de weg stond, zijn we de weg overgestoken naar de Schoolhuisweg.

Inmiddels was het heel licht begonnen te sneeuwen; er was ook een beetje regen bij, maar daar voel ik met mijn dikke winterjas helemaal niets van!

We liepen achter mensen die zich met stokken voortbewogen.....

Dat had ik al een keer eerder gezien in het bos.

Maar ik vind dat nog steeds een beetje raar.

Trouwens ik vind het altijd heel erg leuk als wij bij een wandeling mensen met of zonder hond, tegenkomen, dan ben ik altijd heel enthousiast om direct kennis te maken.

De baas en vrouwtje vinden alleen dat ik minder enthousiast moet zijn en niet direct tegen iedereen moet opspringen, maar dat vind ik heel erg moeilijk.

Op de Schoolhuisweg werd ik een beetje zenuwachtig, omdat de hond van de familie Wiltink zat te blaffen en ik hem niet kon zien. Ik had graag even met hem willen spelen, omdat hij zei dat hij een beetje alleen was op dat moment.

We zijn verder gelopen via het erf van de familie Kruisselbrink en toen daar het bos in.

Op het erf van de familie Meulenbrugge stonden 3 mannen in blauwe kielien, met heel grote hoorns, waarop zij van tijd tot tijd bliezen. Dan kwam er een beetje weemoedig geluid, dat tot in de wijde omtrek heel goed te horen was. Ook daar werd ik een beetje zenuwachtig van, maar vrouwtje vond het mooi, dus ben ik ook braaf blijven luisteren en heb ik niet meegezongen, voor deze keer.

Een van de mannen, ik zal hem maar Gerrit noemen, vertelde vrouwtje nog een verhaal, ik begreep er niet zo veel van, maar het ging over ons huis en het luidde als volgt:

"Wij, Gerrit en de andere jagers, waren vorige week op jacht en een van de jagers had een hond bij zich.

Die hond luisterde voor geen meter en Gerrit vroeg waar hij die hond vandaan had. De jager antwoordde: Van 't Hooge Vonder.

Oh zei Gerrit, dan verbaast het me niks dat die hond niet luistert. Waarom dat zo, vroeg de jager? Nou mijn vrouw komt er ook vandaan zei Gerrit en daar is ook geen goed garen mee te spinnen!....."

Ik vond dat verhaal maar niks, want ik ben heel trots op onze stek, maar vrouwtje lachte en was helemaal niet boos op Gerrit.

Toen we in het bos waren aangekomen, zijn we ons oude vertrouwde paadje opgegaan.

Daar kwam nog een mountainbiker langs, die had ik graag de stuipen op het lijf willen jagen voor de lol, maar ja, ik zat nog steeds aan de lange lijn, dus die pret zat er niet in.

Via allerlei paden door het bos zijn we toen heerlijk verder gewandeld; waar we allemaal gelopen hebben, weet ik zo niet te vertellen uit mijn hoofd, maar ik kan het natuurlijk wel terugvinden, als ik mijn neus over de grond laat gaan.

Inmiddels hoorden we weer andere midwinterhoornblazers in het bos. En uiteindelijk kwamen we midden in het bos bij een kraampje, waar heel veel mensen om heen stonden, met allerlei lekkere drankjes. Vrouwtje nam chocolademelk, en zelfs aan mij was gedacht, want er stond een bak water klaar.

Omdat het toen nog niet gesneeuwd had en ik dus onderweg geen sneeuw had kunnen eten, heb ik dus lekker van het water gedronken.

Er was nog een heer met een grote hond, daar bij dat kraampje en samen hebben wij daar in het bos de zaak behoorlijk op stelten gezet. We hebben tegen elkaar geblaft, maar van spelen is het niet gekomen, omdat die andere hond toch een maatje te groot voor mij bleek te zijn.

Toen vrouwtje de chocolademelk ophad, zijn we verder gelopen via de korte route door het bos.

Toen we ongeveer aan de Reoordweg kwamen, was daar weer een kraampje met heerlijke erwtensoep deze keer.

Voor de inwendige mens is heel erg goed gezorgd en de route was heel erg mooi. Ik ben nu met vrouwtje op plekken geweest waar we nog niet eerder zijn geweest en dat is goed, want dan kan ik vrouwtje in de toekomst de weg wijzen, als zij het niet meer weet.

Omdat ik nog maar 4 maanden ben, en niet al te ver mag lopen, heeft vrouwtje vanaf dat punt de baas gebeld en die heeft ons toen weer opgepikt en zijn we lekker naar huis gegaan. Daar heb ik de hele verdere dag geslapen, want ik was best een beetje moe.

Ik kan dus niets vertellen van het allerlaatste stuk van de tocht, aan de andere kant van de Wildenborchseweg naar de Kapel toe, maar ik hoop dat jullie dat niet erg vinden.

Ik heb in ieder geval genoten van de wandeling en vrouwtje ook. En mede namens haar bedank ik alle vrijwilligers en organisatoren voor deze zeer geslaagde winterwandeling.

Sanne Van 't Hooge Vonder

Schoonmaakrooster Kapel 2009

Noteer meteen in uw agenda

Januari	2 keer:	Gerda Mennink – Gerda Lindenschot – Henny Zweverink
Februari	2 keer:	Stien Brinkerhof – Riek Vliem – Hermien Oplaat
Maart	2 keer:	Alma v.d. Schoot – Ineke Braakman – Frieda te Lindert
April	2 keer:	Erika Scharrenberg – Kristie Ezerman – Dini Schoolen
Mei	2 keer:	Hanny Ezerman – Lindsey Mennink – Annie Kruisselbrink
Juni	2 keer:	Dinie Staring – Henriëtte Otten – Ria Grubben
Juli	2 keer:	Alma v.d. Schoot – Ineke Braakman – Frieda te Lindert
Augustus	2 keer:	Gerda Mennink – Gerda Lindenschot – Henny Zweverink
September	2 keer:	Jenny Nijssink – Gerda Bijenhof – Janny Reintjes
Oktober	2 keer:	Dinie Staring – Henriëtte Otten – Ria Grubben
November	2 keer:	Diny van Ark – Gerry Kistemaker – Annie Schröer
December	2 keer:	Aly van Arragon – Diny Pladdet – Riet van Ditshuizen

Het is de bedoeling dat vóór de tweede zondag van de maand wordt schoongemaakt vanwege de kerkdienst De tweede schoonmaak in overleg, in verband met verhuur. Janny Sligman doet de ramen en belt u als geheugensteuntje wanneer u aan de beurt bent.

De lijst van werkzaamheden hangt in de werkkast.
Heel hartelijk bedankt voor uw medewerking,

Frieda te Lindert.

P.S. Intussen hebben zich twee mannen opgegeven om te helpen met de schoonmaak: Bertus Wiltink en Harry te Lindert. Geweldig heren!
Dames, als u een extra hulp nodig heeft kunt u één van hun bellen. Uiteraard alleen voor schoonmaak werkzaamheden in of bij de Kapel.

Overzicht Kapel 2008

Inkomsten	2007	2008	Uitgaven	2007	2008
Saldi per 1 januari	€ 136.381,25	€ 123.865,95	Gas-electra	€ 960,13	€ 894,47
Ontvangen huren	€ 2.475,00	€ 2.305,00	Waterleiding	€ 51,53	€ 60,69
Speciale evenementen	€ 2.122,85	€ 4.865,09	Inkopen	€ 1.643,40	€ 1.574,83
Rente Bank	€ 3.288,88	€ 1.463,64	Inventaris	€ 150,18	€ -
Diversen	€ 95,00	€ -	Onderhoud	€ -	€ -
Bijdrage Wildenborcher	€ 180,00	€ 279,70	Verzekeringspremie	€ 112,35	€ 112,88
Subsidies/giften nieuwbouw	€ 1.700,00	€ 204.102,06	Kamer van Koophandel	€ 21,62	€ -
			Dusseldorp afvalverwerking	€ 264,91	€ 355,42
			Rioolrecht	€ 264,61	€ 244,29
			Diversen	€ 314,90	€ 430,55
			Wildenborcher	€ 536,28	€ -
			Nieuwbouw Kapel	€ 18.057,12	€ 327.558,37
			Saldi per 31 december	€ 123.865,95	€ 5.649,94
	€ 146.242,98	€ 336.881,44		€ 146.242,98	€ 336.881,44

nog te ontvangen subsidies

€ 25.625,00